

LA COMARCA

Any IV. Núm. 163

PERIÓDIC INDEPENDENT

Olot, 25 de Març de 1916

D'ORDENANCES MUNICIPALS

(Per a sa historia)

II

Els articles 104 i 105

Nostre projecte:

El nostre projecte d'ordenances municipals fou acceptat en un tot i lo únic que fou esmenat en sa totalitat fou lo referent a *construccions* que va volguer-ho redactar el nostre arquitecte municipal: ¿i com ho va fer-ho?

Hi ha (cal que tots els olotins s'hi fixin) una R. O. del 12 d'Octubre de 1910 en la que s'hi llegeix textualment: «V. Vía pública.—(a) La altura de las construcciones particulares en relación con el ancho de las calles, será la siguiente:

Anchura de las calles	Altura de los edificios
Menos de 6 metros . . .	6 metros
De 6 a 8 » . . .	8 »
De 8 a 10 » . . .	10 »
De 10 a 15 » . . .	12 »
De 15 a 20 » . . .	16 »
De mas de 20 » . . .	20 » »

De conformitat a aixó el nostre Projecte d'ordenances contenia el següent article: «Artículo 302.—Al tenor de lo indicado en el artículo 117 en las vías públicas que tengan menos de seis metros de anchura no se permitirá que los edificios tengan de altura mas de seis metros; en las que tengan de seis a ocho, los edificios no podrán tener mas de ocho; en las que tengan de ocho a diez, los edificios no tendrán mas de diez; en las que

tengan de anchura de diez a quince metros, la altura máxima de los edificios será doce metros; en las que la vía tenga de quince a veinte los edificios no tendrán mas de diez y seis metros de altura y cuando la vía pública tenga mas de veinte metros de anchura los edificios podrán tener veinte metros. En todos los casos cuando los edificios estén retirados de la vía pública podrá sumarse al ancho de la vía pública el espacio intermedio entre esta y aquel siempre que no sea edificado y si solamente cerrado al tenor de lo dispuesto en el artículo 101. Además se estará a lo dispuesto en el artículo 293 de estas ordenanzas.» Aixís es de veure en l'expedient que obra a casa la ciutat ont hi ha el Projecte per nosaltres redactat.

Com se veu el nostre projecte estava de conformitat en primer lloc amb les disposicions de caracter general, en según lloc amb els mes rudimentaris principis d'higiene, i en tercer lloc amb el sentir i pensar de l'immensa majoria dels olotins.

L'esmena del arquitecte:

Davant de lo exposat ningú, absolutament ningú que volgués tenir respecte a aquells principis i disposicions hauria esmenat en el fons les nostres ordenances: més el nostre arquitecte municipal va creuers autoritzat per a fer-ho i rebutjant l'article transcrit ne redactà un que diu: «Artículo 105. La altura máxima de los edificios estará regulada por el orden de las calles permitiéndose hasta 19 metros en las de primer orden, 18 metros en las de segundo, 17 metros en las de tercero y 15 metros en las de cuarto.»

¿I quines vies son de 1er., 2ón, 3er., i 4rt. ordre?

Doncs: «Artículo 104.... Son consideradas de primer orden aquellas cuya anchura exceda de 6 metros; de segundo las comprendidas entre 5 i 6 metros; de tercero las comprendidas entre 4 y 5 metros y de cuarto las menores de 4 metros.»

De manera que segons el nostre arquitecte municipal pot ocorrer: que en un carrer de 3 metres hi hagi edificis que tinguin 15 metres!!!; que carrers de 5 metres hi hagi els edificis de 17 metres!!!

Encara que en l'expedient l'esmena va firmada per la Comissió de Foment en realitat l'autor ha sigut el Sr. Arquitecte municipal, car fou segons el seu informe.

Els olotins que's percatin bé de la immensa trascendencia que per a el pervindre d'Olot te aquest extrem i tart o d'hora no hi haurá mes remei que modificar els articles 104 i 105 deixant-los quant menys tal com estaven en el nostre Projecte.

¿Perqué l'arquitecte ha escrit aixó?

Es lo que nosaltres ens preguntem: es lo que voldriem que dit senyor ens digués. Nosaltres ja sabem que no havem pas d'admirar-nos de que passant pel sobre de lo reglamentat vulgui que morim anèmics: al fi i al cap està sosfinguent que'ls carrers se poden tancar si a un propietari (del qui es ell precisament l'arquitecte !) li convé pels seus fins particulars sense esperar a que s'urbanitzi la nova vía ¡tantes proves d'interés que per a Olot te dit senyor donades, estant continuament en contacte amb els olotins, preocupant-se de

nostre engrandiment i benestar, i tot aixó..... des de Girona!

L'obra pertorbadora

No es aixó sol amb lo que ha pertorbat el nostre projecte d'ordenances. Sens dubte no fent-se càrrec de lo que'l nostre Còdic era sigui del criteri científic i d'exposició que guià els nostres actes, barreja els articles portant confusions aont cap podia haver-n'hi i imposa multes i no pas el mínim prescindint en absolut de que hi havia reservat un títol complementari al final de l'obra en que es reglamentava tot lo referent a les persones responsables i a les penes, en fi, ¿perqué anar enumerant?

P. i O.

Engrunes

Heus aquí una nota alegre, confortadora que'ns fa pensar amb el bon temps, amb l'esplet de la naturalesa, amb la Pasqua daurada.

Diu que vindran en escaienta, elegante i bulliciosa caravana d'automòbils a visitar nostra ciutat nombroses belleses i sportmans del R. C. A. de Barcelona.

Benhaja la premsa major que'ns porta aquesta gaia notícia com a parèntesi del seguit de desgracies i malvestats que'ns serveix a diari.

La nostra felicitació olotina al qui hagi tingut la iniciativa d'aital excursió.

Que la Sort, l'Exit i la Alegria els siguin propicis i completament sumisos fins al total retorn.

Que la Santa Constança ampari en tots moments al honorable organitzador per a no canviar l'itinerari i sobre tot per a no esborrar el nom d'Olot, de la ruta prèvia i sabiament marcada.

I perquè l'haurien d'esborrar a nostra ciutat i bella comarca d'una volta de plaer, de la importancia com la del projecte?

Com renunciar sense recança a la visió de la més esplèndida encontrada catalana?

Sota nostre cel incomparable (mentres fassi bon temps) hi corren aires i aromes puríssims que faràn bategar més depressa vostre cor belles barcelonines i apretant-

vos manyagement a la cara els vels súbtills faràn brillar més vostres ulls devant de mai somniats panorames que nostra naturalesa vos anirà oferint al vol del auto en màgica successió.

I en arrivant aquí el promés descans a vostres ansies i fadiga serà un fet si es que realment ho desitjeu, si es que per dintre vostres gràcils cossos la vida esperonada per una millor respiració no vos pessigolleja amb ganes de més bullici que tampoc vos faltarà, perquè els olotins som capassos de tot (preneune nota, s'enten de tot que dolent no sia).

Jo vos responc que cansades o animoses heu de trobar aquí l'ambient propici a vostre estat perquè els olotins estem entrenats aixís al ensopiment com al moiment continu que una i altre manera de matar el temps te aquí els seus partidaris i sobre tot una sabia reglamentació.

Salvat de la rebuda sobre quina solemnitat estarem tots els olotins d'acord sense distinció, doncs entre nostres virtuts heu servat la hospitalitat montanyenca, de vostre desig depent lo demés, la vostre més lleu sollicitud serà una ordre d'efectes immediats.

Si es que voleu estar quietes contemplatives o calladetes, no vos cal més que a la arribada, endressar els ulls cansats als senyors de la Junta de Museu o als de la Societat d'Iniciatives que tots son gent de pau i sobre tot els últims garantia ferma de repós i de silenci.

No vos serà difícil coneixe'ls, solen anar aprop del Ajuntament del que's distingeixen per la manca d'insignes i per la vestimenta menys d'última moda, apart aquestos detalls no vos podeu pas enganyar perquè desseguida remarcareu que tots tenen també aire de cansats.

I si voleu festa i alegria, en baixant dels cotxes guaiteu cap a la esquerra (casí sempre s'hi posen) i vostre instint de dona descobrirà tot seguit a la élite de nostre joventut florida, quina elegancia sui-generis vos ha de fer segurament la millor impresió.

Des del sport més variat, al diletantisme més complert i esperitual causerie no heu de fer més que escullir; no vos desanimi el que sien pocs, posats a la feina es multipliquen, fins les mamàs han de quedar contentes.

Animeuse, doncs, ¡oh! belles barcelonines, feu un tentador programa, esculliu vostre escaienta toilette i ardides, prepareuse a ser amb nosaltres embaixadores del anyorat istiu olotí, autores d'una esquisida visió de bellesa, portadores per mi... de qualche Engruna perfumada!

W. VSCA

De actualitat

Els depòsits francs

Questió d'actualitat palpitant per a Catalunya la constitueix la dimissió del digníssim Director General de Comers nostre excel·lent compatriota D. Alfons Sala, qui des de tan alt càrrec venia iniciant i fent obra positiva per a Espanya.

El Comte de Romanones el cridà a la direcció de Comers sens dubte no tant per reconèixer en dita personalitat una cultura comercial i una pràctica de la que molts estan desprovistos, com per a equilibrar el Govern donant satisfacció a Catalunya. Si cridà a n'en Royo cridà a n'en Sala, amb lo que comptava portar la governació del Estat dintre la pau mes exquisita: per això llençà promeses algunes de les que recullí per a donar-los-hi forma pràctica i positiva, i entre les promeses fetes a Barcelona s'hi comptava l'implantació o concessió dels depòsits francs.

I sembla que'n Romanones va donar paraula a n'en Sala de que abans de firmar-se el decret disolguent les Corts se firmaria el que feia referencia als depòsits francs: en Sala va sapiguer que's firmava aquell i no's firmava aquest i va dimitir resoltament, irrevocablement. En el moment en que xo va sapiguer el Comte va ordenar la publicació del decret hi ha qui diu sense presions solsament per a complir la paraula i hi ha qui diu que per a desvanèixer l'impresió inmensa que havia de fer a Catalunya la mentada dimissió.

Nosaltres que amb independència política ens hem mirat el desenrollo dels aconteixements ¿perque no creurem que'l Comte ha volgut desfer equívocs, ha volgut desvanèixer l'inmens efecte que a Catalunya havia de produir la dimissió del Sr. Sala? ¿No havia sortit del

Govern home de tanta sinceritat política com el Sr. Urzaiz? ¿No s'havia parlat ja abans i ara dels depòsits francs?

Sense la dimissió del Sr. Sala ¿s'hauria complert la promesa? ¿que no? Es possible.

Ademés ¿ha satisfet a l'opinió catalana el decret a que'ns referim? Sembla que no i si es aixís no hi ha més remei que reconèixer el desacert amb que's procedeix moltes vegades.

Manifest regionalista

Els senadors i diputats regionalistes han dirigit al país un manifest en el que presenten el moment actual com a un moment heròic, decissiu per a Espanya, i després fent historia diuen que existeix des de segles un estat de desunió sostingut per l'empenyo que hi ha d'assimular-se les nacionalitats una d'elles, lo que dona per resultat la desarticulació interna de les forces nacionals.

Diu el manifest que si fins avui Inglaterra s'ha oposat a la realització del ideal de l'unitat ibèrica, avui la guerra ha canviat els valors militars i polítics.

En altre paragraf posa l'exemple d'Alemanya que amb Austria sumen mes parlaments que tots els restants Estats d'Europa, i amb aixó veiem que'l màxim de cohesió coincideix amb el màxim de federalisme car es ben manifest lo que han fet aquestes nacions i estant fent car obren Universitats poloneses ont regnarà sobirana sa llengua.

El manifest diu: «No's fassin a Madrid ilusions; la qüestió de Catalunya no's resoldrà amb violències, ni amb Kulturkampf, ni amb habilitats polítiques de governants mestres en guanyar eleccions empresonant electors contraris i distribuint amb violació de totes les lleis els favors i les amenaces. L'única solució es una franca i completa autonomia».

De nostra premsa

El Deber de la setmana última publica: «Consideració» al evangeli de la Dominica II de quaresma, firmat per Nestor; «La Santa Visita Pastoral» firmat per Domenec; «Sant Josep, el Sant Patriarca» firmat per Valldeniel; «Educació de la joventut», per Amador Rey, i «Primeres

Comunions en 1916» sense firma, ademés de l'informació. Del referent a l'educació de la joventut en copiem lo següent:

«La moralitat,—i valgui que usem la paraula en el seu sentit més vulgar i generalment comprés: çó és, limitat i reduït a tot lo que se oposa al decor i a les costums honestes i exemplars,— és aquí entre nosaltres una qüestió palpitanta, trascendental; relativament, ni més ni menos com ho és avui arreu de Catalunya en nuclis similars de població.—Concretem a Catalunya, per a que val a dir que no podríem pas medir indistintament amb el mateix rasser a totes les regions d'Espanya, adhuc admetent que n'hi ha d'altres ont les costums alcancen un grau superior d'immoralitat, del que nosaltres n'estem lluny encara.—

Vin anys no més han sigut prou per a que la xarbotada d'impuresa i relaxació generals, arribés aquí a marcar un grau d'agudesia alarmant, provocant un descens formidable de moralitat, principalment entre la adolescència i la joventut.

Són encara els qui avui tot just viuen la plenitud dels trenta als quaranta anys, que recorden lo seva época d'ahir severa i morigerada, i se sorprenen de la precocitat i disolució de la joventut d'avui.

Es precis palpar-ho, per a fer-se càrrec exactament de com pensa, parla i obra la quasi totalitat de la adolescència i joventut olotines.

De la immoralitat ambient en la nostra joventut i pubertat, s'origina naturalment una perniciosa infecció moral de la nostra infancia. I com que un estat morbós aixís tan general alcança necessàriament, encara que amb gradació diversa, a tota la col·lectivitat; d'aquí que la nostra pubertat i joventut femenines n'han pogut sortir tarades en el propi recato i pudor, amb greu perill de la integritat i virtut tradicionals i indiscutibles de la nostra muller.

Sincerament direm les causes que a nostre jui han produït en el curt espai de vinticinco anys aquest gros descens de moralitat que acusem; després concretament a nosaltres, exposarem la necessitat d'una reacció per medi d'una educació més sòlida i completa de la nostra joventut.

Creiem convenient no obstant, confessar amb noblesa, que acusem solament la immoralitat real de nostra ciutat. Puig que relativament a altres poblacions de semblant categoria, passaríem encara per poble auster i exemplar. Però per lo mateix que tenim més per perdre, cal reaccionar per a recuperar lo perdut o quan menos per a la conservació de lo que'n queda».

Vida Olotina d'aquesta setmana pu-

blica; «Aniversari» sense firma; «Breus notes sobre els autors» sense firma; «Notes d'art» firmat per F. Vayreda; «Informació»; del primer ne copiem lo següent:

«Sembla que era ahir i ja fa un any que nostra Revista va veurer per primera vegada la llum pública: l'any primer, el més difícil, el que costa més de vèncer per raó de la limitació de elements i per el perill de deformació en que viu tota juvenesa.

Quan rebèrem l'honrosa comanda d'organitzar la publicació d'una Revista que fos, aquí, el portaveu dels ideals regionalistes imaginàrem un òrgan de publicitat distint del patró corrent en ciutats petites. Ens proposàvem lliurar-lo de la banalitat que origina l'ocupar-se de qüestions d'interés particular que, si be proporcionen al periòuna clientela nombrosa, es en detriment de la serietat, de la justícia i de la missió essencialment educativa que ha d'imposar-se una Revista com la nostra, agena a tota finalitat mercantil i consagrada exclusivament a la propagació d'ideals i a laborar per a que aquets encarnin en actuacions vives.

Però la nostra obra, en el primer any de vida pública, no podia quedar reduïda al simple camp de la acció periodística: la sinceritat, professada amb severitat i amb consciència, ens ha obligat a aportar el mes ardent concurs a totes aquelles obres que s'encaminaven al millorament col·lectiu. I en aquest aspecte de la nostra actuació els resultats podem, sense cap mena de pressumció, qualificar-los de esplèndits: la pleníssima festa musical de l'any passat; la gestió i consegüent de la Biblioteca Popular; la vinguda de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic i la fundació de la Societat Olotina de Cultura, son obres que han portat la nostre sang i el nostre esperit i amb les quals hem tingut la satisfacció de veurer iniciada una formosa corrent de col·laboració entre els olotins que estimen de veras a la Ciutat, col·laboració que ha de redimir-la i obrir-li sughestiu horitzó de redreçament.

No tenim la pretensió d'haver realitzat una labor perfecta, però estem tranquils amb la nostra voluntat i amb la nostra consciència, car ni respecte a l'una ni a l'altra sabriem, en justícia acusar-nos de mancament. Les contradiccions que s'ens han fet, fóra les de motivació passional, les quals per sa naturalesa no podien fer-nos vacilar un moment, no son de prou valor per a fer-nos canviar de conducta.

La Reseña de la setmana última publica: «Crònica» firmada per A. Martínez; «Los avechucos» per Joan Tomás; «Ideal Park» per Sanchez, i ademés «Revoltijo».

Informació

MUNICIPALS

Sessió del 22 de Mars de 1916.—Baix la presidència del Alcalde Sr. Treserras i amb assistència dels concejals Srs. Mir, Teixidor, Barnadas, Pagés, Bolós, Descals, Puig, Bretxa, Mató, i Pujol, s'obra la sessió.

Queda aprovada l'acta anterior.

De Reemplaç se llegeix un expedient de declaració de pobresa del mosso J. Juvina; queda aprovat.

Comptes municipals corresponents al any 1915; passen a Hisenda pel seu dictamen.

Un informe de la Comissió de Foment aprovant un plànol del Sr. Gou; queda aprovat.

Un informe de la Comissió de Governació a la sollicitud dels Srs. Cassà i Planas que sollicitaven la plassa de Toros; S'acorda cedir la Plassa amb l'impost de 100 ptes. i altres varies obligacions.

Informe de la Comissió de Consums en l'escrit de la Junta de Propietats i impostos amb motiu del recurs de nulitat presentat per el Sr. Tubert. La Comissió de Consums manté el mateix criteri que quan se va fer l'expedient; queda aprovat.

Altre informe de la comissió d'Hisenda a la sollicitud del empresari del Ideal Park referent al pago de arbitri sobre celebració de espectacles; s'aprova després de alguna observació dels Srs. Descals i Barnadas, amb el vot en contra del susdit Sr. Descals.

Proposició de la Comissió de Foment demanant se donguin les gracies al Excelentíssim Sr. Marqués de Monistrol per la cessió del terreny del carrer de Barcelona; s'aprova.

Informe de la Comissió d'Hisenda perquè's pagui d'imprevistes el primer semestre de lloguer del pis del pregoner; queda aprovat.

Sollicitud de la Comissió de Governació perquè s'instal·lin quatre làmpares elèctriques en el local d'assaig de la Banda Municipal; passa a Foment pel seu dictamen.

Acabada l'ordre del dia el Sr. Descals diu que havent l'empresari del Teatre rescindit el contracte, se fassi públic per si algú vol sollicitar-lo. El Sr. Puig diu que la Comissió de Governació ha fet ja treballs en aquest sentit.

D'ESPECTACLES

Teatre Principal.—Les dugues sessions donades en aquest nostre primer teatre per l'«Escola Catalana d'Art Dramàtic» portàren al ànim del públic certa decepció, car si bé no esperaba veurer artistes ja fets, justament podia creurer saborejar els fruits primerencs d'un treball ben dirigit i ordenat.

I així no fou: pas en la sessió de la tarde que el públic la calificaba de fracàs. Sens dubte hi hagué poc acert en escullir les obres. En primer lloc «El malalt imaginari» està escrita no per a aprenents sinó per a gent bregada en lluites escèniques i requereix principalment aquesta un gran coneixement de l'escena i dels recursos còmics. En segon lloc l'obra de Goethe «Eridón i Amina» requeria unes facultats que no podien demanar-se als qui l'interpretaren. Senzillament: amb altres obres podien haver triomfat.

De tots modos nosaltres apreciàrem l'esforç dels alumnes de l'Escola, i si bé notàrem en el gest i en la declamació certs efectismes i poca naturalitat, no formem judici definitiu sobres aixó esperant tenir ocasió de veure'ls altres vegades. Amb tot cal fer unes excepcions: els noms de les Srtes. Rovira i Lliteres i dels senyors Claramunt i Camprodón eren citats entre'ls concurrents amb admiració per sa justa valúia.

La sessió de la nit satisfé mol més al públic: especialment l'acte segon motivà vives demostracions d'aprovació. En canvi de «Arlequí vividor» no ens satisfé ni l'obra ni l'interpretació.

El públic que omplí la sala d'espectacles aplaudí afectuosament al termenar els actes obligant al Sr. Gual a sortir a l'escena en «Els pobres menestrals» una de les seves millors obres i la que millor representada fou.

Notabilíssim fou el parlament de dit senyor D. Adrià Gual que pronuncià al comensament de la sessió de la nit. En ell, entre altres coses feu notar mol acertadament que'ls intèrpretes de les obres eren simples alumnes, alguns dels que per primera sortiren en públic. Fou mol aplaudit i felicitat.

MAGATZEM GRAN

per a llogar.

Raó en aquesta impremta.

Centro Obrero.—Diumenge passat, festivitad de Sant Josep, se posà en escena en aquesta societat el drama de'n Ignasi Iglesias, que porta per títol «La Resclosa» i la juguina còmica en un acte, de'n Lambert Escaler, «L'amic Cirera».

Tant una com altre obra se representà molt encertadament, essent just fer especial menció de D.ª Carolina Soto i de D.ª María Padilla, sortint-ne tothom més que satisfet. L'entrada més que regular.

Ens permetem fer el mateix prec, respecte al poc cuidado que hi ha al obrir i tancar la porta d'entrar a la sala, lo que molesta molt als concurrents a la mateixa.

Es esperat ansiosament el dia de demà en que aquesta entitat representarà el drama del eximi escriptor i mestre en gai saber D. Angel Guimerà, *Terra Baixa*. El paper de *Marta* a càrrec de la Sra. Soto, la *Pepa* i *Nuri* Sra. Rasso i Srta. Padilla, respectivament, el paper de *Manelic* està confiat al nostre amic i director de la secció d'aficionats en Pere Aubert. Amb tot i el gasto que representa, el treballar-hi una nova artista, sabem que les localitats seràn al mateix preu que en les demés funcions.

Consultori Mèdic Quirúrgic

de J. Jubert i E. Jubert

(Vegis anunci, última plana)

Ideal Park.—La sessió de cinematògraf que tingué lloc diumenge per la tarde es veigé sumament concorreguda: en canvi a la nit tingué que suspenders per falta de públic.

Les películes regulars essent digne de menció la titulada «Herencia de maldat».

Centre Catòlic.—El prop passat diumenge es projectà en el cine un bonic i escullit repertori de cintes cinematogràfiques davant de forsa concurrencia. Per a demà s'ha anunciat altre bon programa.

Ateneo Obrero.—El prop passat diumenge els aficionats posàren en escena les obres «Vetlla trista» «Un Mort resucitat» i «Sogras a la Graella» resultant un èxit per la bona interpretació que obtingué per part de tots.

Per la propera Pasqua s'estàn preparant grans festeigs. Al mateix temps pel grupo excursionista s'invita a tots quant vulguin suscriuers per les diferentes excursions que aviat se realitzaràn.

PER A «LA RESEÑA»

«La Reseña» de la setmana passada diu textualment: «¿Quiere hacernos el obsequio de decir el colega local LA COMARCA qué ha sucedido en años anteriores durante los bailes de carnaval en nuestro Teatro Principal, para que diga que en este no se han repetido los *fets d'altres anys?* Lo ignoramos: pues a pesar de no haber ocurrido novedad alguna en años pasados, en cambio, este, el actual, ha sido el único en que hubo hasta *trompazos inclusive*». I en demostració cita al nostre estimat confrare «El Deber» que diu: «s'hi produí un regular escàndol... anant a cops de punys contra tothom, fins i tot, contra els agents de l'autoritat». I després de copiar això diu que lo que diem no es veritat.

Doncs bé: nosaltres que quan escrivim pensem lo que diem ens sometem gustosament al judici de «El Deber» quin periòdic al fer esment en el nombre del dia 8 de Febrer del 1913 del ball de carnaval celebrat aquella setmana diu lo següent: «Ha sigut mol comentat amb forta indignació l'escàndol hagut en el Teatre Principal el passat dimars, per certs desvergonyiments que's permeteren una colla de dònes de mala vida que concorregueren al ball de disfresses celebrat en dit lloc.... Certament que es incalificable i vergonyós que en un lloc públic i propietat de l'Ajuntament, pugui donar-se el cas de passar-hi sense immediat i fort correctiu, escàndols com els que'ns ocupa i per aixó mereix agres censures l'autoritat municipal. Pro essent aixó deplorable ho es més encara que la gent honrada que pogués haver-hi en dit lloc no protestés i s'oposés resolta i airadament a la presència i consegüent descaro de les escandaloses especialment les senyores a les que havia d'encendre la cara d'indignació, al veure que al costat seu, aquelles desgraciades exercien la denigrant tasca de pescar babaus i entretenir indecorosament als que eren atrets per ses provocacions...»

¿Qué diu ara «La Reseña»? ¿Li sembla que's pot comparar lo d'aquest any a lo de l'any 1913? Abans de fer preguntes cal prevèure la resposta. Nosaltres esplicàvem lo que aquest any passà: lo que passà a l'any 13 no gosariem esplicar-ho: ¿està satisfeta l'empresa d'aquell any a la que defensa el nostre colega?

CORPORATIVES

Se'ns prega fem públic que'l dijous vi-

nent dia 30 a les cinc de la tarde tindrà lloc una conferencia pública en l'Iglesia del Hospital a càrrec del Director del Rober de Ntra. Sra. del Tura, Rvnt. Pare Maties de Lloret.

¡VERMOUTH TORINO!
BARBANZOLO
Incomparable Aperitivo
Pídase en todas partes

DE SOCIETAT

A primers d'Abril pròxim se celebrarà el matrimoni de nostre volgut i bon amic el Dr. D. Joaquim Danés amb la bella i distingida senyoreta Na María Llongarriu.

El passat dimars en l'Universitat de Barcelona obtingué après brillants exàmens el títol d'Advocat nostre estimat amic i digne President de la «Unión Comercial» D. Carles Cardelús.

Sincerament ens associem a la justa satisfacció del nou Advocat i de sa apreciable familia.

SOCIALS

D'una nova extraordinariament interessant per a la vida social olotina havem de donar compte avui. Els patrons de les fàbriques de genre de punt han acordat i notificat ja al President de Reformes socials tancar les fàbriques el dia 1er. de Abril. Dits patrons sobres la qüestió dels encarregats varen formular unes bases per a si els obrers acceptaven evitar el tancament. Segons tenim entés en la reunió general que la societat obrera va celebrar ahir s'acordà rebutjar aquelles per 77 contra 18 vots. Aixó fa prevèure que al primer d'Abril se tancaràn les fàbriques quedant sense modos de viurer moltitud de families i agravant-se considerablement l'estat actual.

Casa para vender:
Sta. Cristina, 3.
Razón, S. Cristóbal, 5

VARIES

L'imatge de San Josep amb el corresponent doser, que diumenge passat rifa D. Lluís Sadurní, correspongué al número 642, siguent l'agraciat D. Joaquim Oliveras.

El mercat del dilluns es veigé molt concorregut, fent-se moltes transaccions amb les patates. L'aviram es vengué a preus molt crescuts, al igual que la hortalissa.

Segueixen amb activitat els treballs d'arreglo de la carretera de Girona, de lo que en donàrem compte en nombres anteriors, si be la graba que usen resulta ésser de inferior qualitat, siguent motiu de moltes queixes per part dels carreters, que continuament tenen de transitar per aquella carretera.

Continuament s'està infringint l'article 255 de les Ordenances, car mes d'una vegada havem vist a les set del dematí i fins potser mes tart passar pels nostres carrers, carretes i carros carregats de fems. Recordin els qui aixís obren que aixó es permés unicament des de les 12 de la nit fins a les 5 del matí. Preguem a l'Autoritat fassi complir aquest precepte.

PLANCHADO MODERNO
de **JUAN RIBERA** (Gerona)
Representante en OLOT:
JOAQUIN MASSAGUER
Plaza Alfonso XII, n.º 13.

Els veïns del carrer de la Mosca s'ens han queixat algunes vegades de que en ell hi ha colocat un carro a tothora del dia i de la nit essent un gran destorb per a els transeunts.

Se fa present als posseïdors de Bonos de «La Caritat» que el proper dimecres últim del mes es dia de reintegre dels mateixos en el lloc i hora de costum.

Segons ens comunica el nostre amic Sr. Oliveras, es troba completament restablerta de la contusió que rebé en el topament de tranvies hagut a Barcelona la setmana passada, la seva cunyada Na Mercé Torras, de lo que ens alegrem moltíssim.

Dimecres entre set i vuit del vespre, els vigilants del Resguart de Consums aprengueren en el passeig de Barcelona (costat de càn Descals), dos bultos de tocino, que en conjunt pesaven 116 kilos els quals havien de introduir-se fraudulentament en nostra Ciutat, a no ser la

estricta vigilància que ja feia algunes nits, es prestava en aquells indrets. Aquest assumpte ha passat a la Comissió corresponent.

Diumenge passat fou batejat a S. Esteve un nen, fill de nostre amic D. Josep Compte. A ell i la seva esposa, nostre enhorabona.

Des del dia 18 el 24 de Març aquesta Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi ha obert 8 llibretes noves ha rebut per imposicions 11.134 pessetes i n'ha pagat 6.875 per reintegres d'estalvi i plassos mensuals de Pensió.

Durant la vinenta setmana actuarà de Vocal de torn D. Candi Torrent i Esquena.

Per a fer-se amb fondos per a pagar els gastos haguts amb motiu de l'Estudiantina, la comissió organitzadora ha acordat la celebració en nostre Teatre Principal de una funció en la que ademés dels aficionats d'aquí sembla que hi pendrà part la notable artista Na Carolina Soto. Les obres seràn «Tot ha anat be, es un noi», «Ho sé tot» i «Dit i fet».

Pel dijous passat s'anunciava a Barcelona la sortida del primer número del setmanari regionalista amb ninots, *La Piula*, redactat per joves entenimentats i vells de la broma, amb ninots d'en Cornet, en Junceda, l'Apa, en Llaveries, en Bagaria i altres.

Serà a dos colors i's vendrà a 10 cèntims.

Havem rebut el Presupost municipal per a l'any actual. En el pròxim número publicarem un extracte d'ell, car donada l'importància vital que per a la ciutat te sempre el presupost es bo que'ls veïns el coneuguin.

Quin és el paper de fumar
més exquisit?
EL PAPER «MEFISTO»

DEFUNCIONS

Ha mort a Barcelona l'ilustre Marqués de Galtero D. Eduard de Casanova.

Era dit senyor una de les personalitats

que visitaba al istiu nostra ciutat a la que tenia especial carinyo i els olotins l'estimaven i el respectaven admirant la seva activitat i el seu talent.

En l'actualitat era del Consell Directiu del «Ferrocarril d'Olot a Girona» havent ingressat en el Colegi d'advocats de Barcelona en l'any 1864 quina professió, no obstant, no exercí, ja que la seva posició aventajada aixó li permetia.

A iniciativa seva fa alguns anys va celebrar-se al Palau de Belles-Arts de la mentada ciutat una exposició agrícola que fou molt celebrada.

Profundament condolguts nosaltres enviem a la seva distingida família l'expressió de nostre mes sentit condol, (a. c. s.)

Ha mort en nostra ciutat D. Albert Tenas pare de nostre bon amic i company en la premsa D. Jaume, qui dilluns havia sigut traslladat a nostra ciutat en automòvil per una secció de la Creu Roja de Barcelona aont havia estat darrerament uns dies. A sa atribulada família enviem el nostre sentit condol. (e. p. d.)

PIS PRIMER PER A LLOGAR
Dos dormitoris, cuina amb aigua
Vora la Plassa 3 ptes. al mes
Raó en aquesta impremta.

DE PALAU DE MONTAGUT

En aquest poble va tenir lloc diumenge amb tota solemnitat la comunió solemne dels nois i noies. La plàtica estigué a càrrec del Dr. D. Ramón Pagés Presvitero, cantant-se durant la missa pel chor de nois i noies que dirigeix acertadament D. Joan Vila, algunes composicions. A les nou dita entitat cantà la missa gregoriana d'Angelis. En la funció de la tarde el Dr. Pagés pronuncià un eloqüent sermó que cautivà al auditori.

BIBLIOGRÀFIQUES

La «Lectura Popular» d'aquesta setmana publica *Poesies* de A. Armengol de Badia.

Clépsidra Roja, por Vargas Vila

En estos días de batallas, tenaces e indecisas, he ahí un libro que equivale a una batalla decisiva, batalla librada en las alturas de la Idea, por un espíritu solitario y hosco, dado a la contemplación apasionada de los problemas de la Política, y hoy abismado en la visión trágica de la guerra, que diezma y devora los más grandes pueblos de Europa.

Este libro del sorprendente escritor, que la Casa Maucci de Barcelona, ha editado con una elegancia sobria, y del mejor gusto, viene a colmar un vacío hacia el cual, todos miraban, y a realizar la esperanza de muchas almas, que esperaban oír la voz del Maestro, en esta hora tan triste, y tan desconcertante, llena de incertidumbres y de presagios. Y, el Maestro ha hablado. Su diálogo con los millones de almas que lo leen, ávidas de su verbo prodigioso; diálogo interrumpido por la brusca aparición de la catástrofe mundial, que hoy nos aterra, se continúa ahora, de manera grandiosa y elocuente, en las páginas fulgurantes de «*Clépsidra Roja*».

«Némesis» fué la tribuna profética, desde la cual Vargas Vila, anunció al mundo, la guerra, que la ceguedad culpable de los hombres, no quería ver venir, y la guerra vino. El rayo redujo a cenizas el trípode, y el profeta calló, pero, sobre las tablas calcinadas de su tribuna, el apóstol continuó escribiendo día a día, los acontecimientos desastrosos que se sucedían en torno de su soledad, esa soledad encantadora de los alrededores de París, que alguien llamó: «la Tebaida sin Dios, de un monje ateo,» y es ese Memorándum febricitante, iluminado y grandioso, el que hoy aparece, en forma de libro con el nombre de «*Clépsidra Roja*».

El solo nombre de Vargas Vila, y los temas que trata, bastarán para hacer casi irrespirable la atmósfera, en torno al libro, tan cargado de pasiones, y tan hecho para despertar las más violentas. Estamos seguros de no equivocarnos al asegurar, que ningún libro de los publicados hasta hoy sobre la guerra, habrá tenido, ni tendrá tanta resonancia, ni obtendrá más clamoroso éxito.

Este notable libro forma un elegante volumen de 240 páginas, impreso en exquisito papel con una artística carátula, digna del eminente artista Romero Calvet, y se vende en las principales librerías de París, España y América, al precio de 3 pesetas.

Remitit

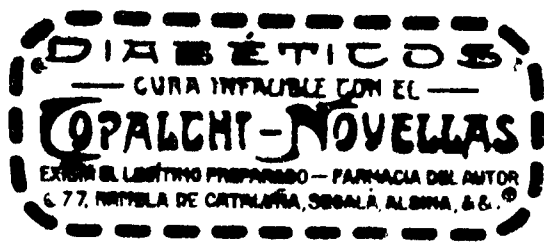
Sr. Director de LA COMARCA; Present: Molt Sr. meu: li agrairé se serveixi fer públic des de el periòdic de sa digna direcció que des de el dia 15 del corrent mes he deixat la representació de la societat de segurs per malalties «Espanya» estant la mateixa des de aquella data a càrrec de D. Ramón Mir carrer de Fluvià 14-1er.

Anticipant-li les gracies queda de vosté afm. S. S. Q. B. S. M.

Roc Arbós

Olot 23 de Març de 1916.

Impremta de Pere Aubert.—Olot

Enemaltina Novellas Alimento reconstituyente y poderoso.

Necesario a los débiles y convalecientes.

Pastillas contra la TOS Novellas Curan la Tós por crónica que sea.

Callicida Novellas Extirpan callos y durezas infaliblemente.

Estos medicamentos se venden en la Farmacia Cardelús: Olot

J. NICOLAU Y C.^a

PINTORS DECORADORS

Encárracs a la gorristeria de Juana Bertrán,
Sant Esteve, 13.—OLOT

La Cristalleria económica

i amb més bones condicions es la **ROSAU** Pl. Alfons XII
casa **ROSAU** OLOT

JEREZ, COÑACS Y QUINADO

Del Marqués del Real Tesoro

GRAN VERMOUTH TORINO

De los Srs. Martini y Rossi

CERVEZA Viena, Pilsen, Estrella Roja y Dorada

De la Sociedad Anónima Daum

Gran Licor Estomacal Bonet

Jarabes i Horchatas

Representante: Emilio Casals y Planas

Taller de construcción

de ESTUFAS Y

HORNILLOS de todas

clases, para quemar

serrín, carbón de piedra,

madera y leña, de

Juan Domenech

Callejón de San Antonio,

n.º 6. OLOT.

Se reforman estufas

«CHOBESQUIS» para

quemar serrín

Lo Positiu

GRAN ESTABLIMENT

DE SASTRERIA DE

JOAN BELLAPART

9, carrer de Sant Esteve, 9

EXTENS ASSORTIT DE ROBES PERA

LA TEMPORADA

TRAJOS DES DE 20 PTES.

PER AMUNT

MODA PARISIEN

PERFECCIÒ

ECONOMIA

AGUA DE VILAJUIGA

Bicarbonatadas Sódicas

La más rica en litina

Cura: ESTÓMAGO, RIÑONES, HÍGADO

Representante exclusivo para Olot y pueblos de la comarca:

LUÍS MAYÁ.—Mayor, 27, Alta del Tura, 2.—OLOT

De venta en farmacias y droguerías

GRAN SABATERIA ROVIRA

SUCCESSOR DE SIMÓN VILAR

::: Sant Esteve Núm. 8 :::

La casa que te i ven més calçat.— Ultims models. Unica casa que ven calçat americá

PREUS DE FÁBRICA

SE VENDE

PANADERIA

CON HORNO

de pan cozer, hay máquina

Se elaboran 21 sacos

semanales. Razón

San Quintin, 9, RIBAS

ARMERÍA

Gran surtido de armas de caza y defensa, nacionales y extranjeras; zurrones, cananas, collares, cadenas, silbatos, reclamos, cartuchería, pólvoras, dinamita, artículos de pesca, sport, guitarras, y acordeones.

PATINES DE OCASION como nuevos «Matador» 14 pesetas.

FERRETERÍA

Existencia de artículos para construcciones, cerraduras de seguridad inglesas y sistema «Mañach» con llaves de serreta, básculas, balanzas, arcas para caudales y

libros, cocinas económicas (precio de fábrica), estufas, calderas, piedras de afilar (molas), camas de hierro, somniers, clin vegetal, persianas, cuchillos, cubiertos, navajas, máquinas y brochas para barberos, batería de cocina extranjera, material eléctrico, lámparas irrompibles Z bis, baldosas, vidrios y cristales.—PRECIOS ECONOMICOS.

JOSÉ SIBIDÍ, Mayor, 18.—OLOT

MEDICAMENTOS MODERNOS

PREPARADOS EN LOS LABORATORIOS HALTON DE BARCELONA

ELIXIR VITAL Sisorol.—Es uno de los más poderosos tónicos-reconstituyentes gracias a su acción estimulante sobre la nutrición general y asimilación, estando indicado su uso para tratar con maravilloso éxito la tuberculosis pulmonar, raquitismo, neurastenia, debilidad general, falta de apetito, convalecencias difíciles, etc., y siempre que precise una medicación para aumentar la vitalidad del organismo.—Precio 4 pesetas botella.

JARABE PECTORAL Vitoie.—De rápida y segura eficacia para combatir catarros, ronqueras, bronquitis, coqueluche (catarro infantil), tuberculosis pulmonar, asma y todas las afecciones que son causa de tos que alivia al momento y cura en breve tiempo.—Precio 3 pesetas botella.

PÍLDORAS DOCTOR ORTELL.—Es el más completo y poderoso regenerador de la sangre, especialmente indicado en los trastornos de las mujeres, anemia, clorosis, falta de apetito, colores pálidos desarreglos, fatiga corporal, flujos, debilidad general, y todo lo que tenga por causa pobreza de sangre. Precio 2 pesetas bote.

VINO RESTAURADOR Ninat.—No tiene los inconvenientes y da mejores resultados que el aceite de hígado de bacalao, emulsiones, vino iodo-tánico fosfatado etc., para la curación del linfatismo, escrofulismo, raquitismo, bocio (golls), convalecencias, debilidad, etc. Favorece poderosamente el desarrollo de los niños, es de suma utilidad a las mujeres durante el embarazo y lactancia y siempre que convenga administrar un reconstituyente y depurativo de rápida y positiva eficacia.—Precio 2 pesetas botella.

JARABE BROMURADO Hégard.—Es recomendable por su acción rápida y cierta en la epilepsia (mal de S. Pau), histerismo, corea (mal de Sant Victor), insomnios, vértigos, neuralgias, palpitaciones, temblores, desvanecimientos, melancolía, etc. y en todas las afecciones nerviosas que requieren una medicación enérgica y de admirables virtudes.—Precio 3 pesetas botella.

Venta en todas las farmacias, droguerías y Centros de específicos.—En Olot: Farmacias J. Cardelús y E. Danés.

Depósito general en Barcelona: J. Viladot, Rambla Cataluña, 36.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

DE

JOAQUIM JOBERT Y ELISEO JOBERT

(Malalties de la

Pell i sífilis)

Malalties de les

Criatures)

GIRUGÍA GENERAL

Plassa del Oli, 1, pral.-Girona

La Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA

Un any. 5 ptes.

ESTRANGER

Un any. 7 frcs.

NÚMERO SOLT 10 CTS.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, núm. 22

No's tornen els originals i dels que vaigin firmats ne responen exclusivament llurs autors.